

Z OBSAHU**Tradiční setkání v Jiřicích 2****Vzpomínka na Dobroslava Musila 2****Velké vsetínské setkání 3****Včelí příběh Miroslava Čubíka 4****Setkávání válečných veteránů zapojených do projektu PoVV**

Vážení váleční veteráni, v rámci projektu **Péče ČsOL o válečné veterány** (PoVV), podporovaného Ministerstvem obrany ČR, jsou i aktivity zaměřené na setkávání válečných veteránů. Cílem setkávání je udržování kontaktů a vztahů mezi veterány, ale především rozšíření vztahů mezi veterány a veřejností. Proto jsou na tato setkání zváni i představitelé obcí, krajů, resortu obrany i další zástupci veřejnosti. Tato setkání jsou často organizována i ve spolupráci s jinými spolky, jejichž činnost souvisí s válečnými veterány.

Setkání se snažíme organizovat napříč generacemi válečných veteránů. Důležité je podpořit vnímání válečných veteránů veřejností. Čas je neúprosný a máme poslední šanci propojit vnímání druhoválečných a novodobých veteránů do jedné kontinuálně a pozitivně vnímané skupiny. Tedy do jedné skupiny občanů naší země, kteří za zájmy své vlasti nasazovali vlastní životy.

Příkladem setkání válečných veteránů může být setkání v Českých Budějovicích, v divadle U kapličky, organizované krajským koordinátorem PoVV **Milanem Čajdíkem**. Setkání se účastnilo na sedm desítek hostů, veteránů (druhoválečných i novodobých) s doprovodem, představitelů resortu MO a sympatizantů.

Dalším příkladem je setkání ve Vsetíně, které organizoval krajský koordinátor PoVV ve Zlínském kraji **Karel Vaculík** a kterého se zúčastnila více než stovka hostů, váleční veteráni všech generací, hejtman, starostové, badatelé, historici a další sympatizanti z tuzemska i zahraničí (viz text na str. 3).

Naší snahou je organizovat a podporovat obdobná, ale i menší setkání po celé republice, v místech, kde žijí váleční veteráni. Máte-li náměty na setkání, projednejte je prosím se svým terénním pracovníkem.

redakce

Tradiční setkání v Jiřicích

Památník padlým partyzánům na návsi v Jiřicích

Stalo se již tradicí, že se 23. října na jihu Moravy sešli partyzáni a potomci partyzánů Brigády J. Žižky z Trocnova. Po položení kytic a věnců k pomníku na návsi a po zasazení památné lípy se sál kulturního domu v Jiřicích zcela zaplnil.

Program začal zvesela vystoupením taneční skupiny Gracie ze Znojma. Účastnili se i hosté v čele s místostarostou města Znojma **Janem Blahou**, starostkou Jiřic **Magdou Hladíkovou**, zástupcem KVV Brno aj. Akci mj. pořádala i zdejší Jednota ČsOL a její předseda **František Skřivánek** ji moderoval a přednesl hlavní projev.

Dnes ještě žijí přímí bojovníci brigády **V. Novák**, **O. Králíková** a **Bořivoj Sedláček**, který přednesl víc než zdravici s poselstvím pro současnost při 75. výročí vzniku brigády v Jugoslávii a zároveň stém výročí existence naší republiky. Zazněla i zpráva o spolupráci se Svazem protifašistů v Chorvatsku a jejich plánované návštěvě.

Slavnostní setkání po vystoupení hostů zdobilo kulturní vystoupení seniorského souboru Gracie, který navodil příjemnou atmosféru umocněnou cimbalovou muzikou vojenského Ondráše z Brna s primášem **J. Kučerou**.

Text a foto: **Jan Kux**

Válečný veterán Bořivoj Sedláček při své zdravici

Vystoupení souboru Ondráš

Plný sál kulturního domu v Jiřicích

Vzpomínka na Dobroslava Musila

Epik, poeta, partyzán tělem i duší

Je tomu rok, co nás navždy opustil partyzán **Dobroslav Musil**. Celý život měl ve svých dlaních, celý život i ty poslední kroky, kdy se s láskou staral o vlastní ženu, žil. Měl svůj svět, kdy jeho tužka černě brázdila řekou slov jeho krimi tvorbu, ale byl i básník neposedných slov: „*Musel jsem řešit i své povolání, tělo lidské měl jsem k prozkoumání. / Nebyl to osud, jen zloba lidí, / že musel jsem změnit svoje plány!*“

Žil ve Veverské Bítýšce, kde začíná brněnská přehrada a otáčejí lodní linky. Při každé návštěvě jsem s ním prožíval některou část života měřeného utíkajícími léty.

Stále se těšil, že napíše novelu o své bojové cestě partyzána, stále plánoval a dumal nad tím, jak to nyní udělat, aby to prošlo třeba televizní dramaturgií – vždyť máme svobodu, musí to jít... Jindy zase nevěřičně kroutil hlavou, když zahlédl v televizním vysílání něco, s čímž se zrovna neztožnil. A téměř dopsaná novela nakonec zůstala v šuplíku...

„*Nyní stojím, no spíše posedám, / na vše, co kdysi bylo, vzpomínám, / těším se na nové každé ráno, / těším se na každý nový den, / dočkám se, vše zmizí jak krásný sen.*“ I tyto verše zazněly při jeho rozloučení s přáteli. A pásmo

veršů, které jeho přátelé a blízcí naposled s ním slyšeli, si rovněž připravil. Promítl se jim celý jeho život od mládí po zralý věk. „*Stále mne trochu nutí a svádí, / myslet na to, co se stalo v mládí. / V zátočině řeky Svatky, / tam u skály by nebyly zmatky, / vedla pěšinka, schody končila / a nad ní košatá hruška čněla... / kolikrát kroky tvoje a moje / s klikatou pěšinou šli jsme v boje ...*“

Dobroš Musil promyslel vše do posledního písmene. „*Kam ten spěch, jsme jen otočkou Pierota!*“, zaznělo v jeho epitafu. Řeka Svatka, opěvovaná básníky, která svým ohbím obtékala jeho zahradu, ho nepochybně inspirovala, ale dodávala i sílu do jeho devadesáti let.

Text a foto: **Jan Kux**

Velké vsetínské setkání

V sobotu 15. září se ve Vsetíně ve Zlínském kraji uskutečnilo velké setkání Sdružení partyzánů 1. čs. samostatné partyzánské brigády Jana Žižky. Jeho organizace se se ctí ujal krajský koordinátor PoVV **Karel Vaculík**. Do města

Váleční veteráni Bořivoj Sedláček (uprostřed) a Ladislav Verner si měli na vsetínském setkání o čem povídat, vlevo terénní pracovník ČsOL Jan Kux

přijelo více než sto účastníků této společenské a vzpomínkové akce. Byli mezi nimi jak druhováleční, tak novodobí veteráni.

Mezi účastníky nechyběli partyzáni **Vlastimír Medek** a **Zdenka Veselá Sousedíková** z Brna, vynikající odbornice a držitelka řady patentů. Až z Loun do Vsetína přicestoval válečný veterán **Ladislav Verner**, partyzán z oddílu Olga operujícího v roce 1945 v Chříbech. Na setkání si měl co povídat mj. s jugoslávským partyzánem **Bořivojem Sedláčkem**, který přijel ze svého bydliště v Lednici. Společně zavzpomínali na období válečných let, kdy pro ně byla bojová nebezpečí každodenním chlebem. Na téma současného dění diskutovali s předsedou SZPB **Pavlem Sečkářem**.

Význam vsetínského setkání podtrhla účast hejtmána Zlínského kraje, starostů a dalších předsta-

Vpředu váleční veteráni Zdenka Veselá Sousedíková a Vladimír Medek, za nimi stojící terénní pracovníci ČsOL

vitelů státní správy. Nechyběli ani zájemci o historii, kteří využili rozhovorů s přímými účastníky k mapování událostí dotýkajících se našich dějin.

Velká účast a zájem o propojení generační zkušenosti byly důkazem, že je vydařené vsetínské setkání akcí velmi potřebnou a hodnotnou následování.

Text a foto: **Jan Kux**

Slavnostní den

Svatba je sice záležitostí soukromou a rodinnou, přesto se v našem případě stala dobrým důvodem pro setkání válečných veteránů různých misí, generací i působišť, profesionálních vojáků dosud sloužících v činné službě a civilů všech možných profesí.

Osmého září se v Ivančicích potkali **Oldřich Axman** (ženich), **Radek Drobný**, veterán druhé světové války z Prahy, a **Radek Pospíšil** novodobý válečný veterán z Ivančic, aby společně s rodinou oslavili vstup do společného života **Dany a Oldřicha Axmanových**.

Bylo to krásné a dojemné odpoledne, ve kterém se potkal zájem dětí a vnoučat poslouchat a zájem veteránů vyprávět nejen o minulosti, ale také o současnosti a možné budoucnosti.

Zprava Radek Drobný, Oldřich Axman a Radek Pospíšil

Text a foto:

Dana Axmanová Vrtišková

Telefonická narozeninová přání

„Dobrý den, zde je Československá obec legionářská, Péče o válečné veterány, u telefonu Jitka Fortelná...“ Takto se již několik let ozývám a představuji narozeninovým oslavencům, druhoválečným veteránům v celé republice.

Telefonní kontakty jsou zajímavé, povzbuzující a navzájem obohacující. Většina oslavenců ráda zavzpomíná na dobu mládí, kdy se zúčastnili bojů či partyzánského odboje. Takto vzpomínají většinou muži, ženy žijí spíše přítomností, sdělují svou radost s vnoučaty a pravnoučaty. Pokud si postěžují na zdravotní stav, snažím se jim „nalít optimismus do žil“, neboť život nám nepřináší jen pohodu, ale i různá úskalí, a to v každém věku.

Stává se, že někteří veteráni trpí samotou, i přes dobrou péči rodiny a terénních pracovníků projektu. Domluvíme se a já zavolám a pohovoříme i mimo narozeninové příležitosti. Jsem ráda, že aspoň touto trochou mohu zpestřit našim milým veteránům jejich životní chvíle.

Kdo vám volá? U telefonu Jitka Fortelná.

Text a foto: **Jitka Fortelná**

GRATULUJEME NAŠIM JUBILANTŮM

Blahopřejeme ke kulatým narozeninám v září 2018

85 let

Jan Netopil
Taťána Budinová

90 let

Karel Janáček
Anastázie Králová

95 let

Ladislav Havrišák
Jaromír Netolička
Pavel Tarnavský

Zvláštní blahopřání 102 let

Ludmila Severinová

Včelí příběh Miroslava Čubíka

Válečný veterán rotmistr **Miroslav Čubík** má za sebou tři mírové operace, kterých se zúčastnil v devadesátých letech. Nyní žije ve Vracově, v rodišti herce Josefa Somra. Při jednom z našich rozhovorů vyprávěl o svém nynějším životě:

„Už delší dobu bylo mým přáním pořídit si pár bzučících kamarádek včelek. Bohužel jsem dříve neměl tolik volného času, abych si mohl své přání splnit. Až teď,

kdy jsem ve výslužce a můžu se plně věnovat tomu, co mě baví, jsem si pořídil čtyři úly.

O včelky se starám s radostí a ony mi to štědře oplácí. Druhým rokem, kdy jsem se včelkám věnoval, mi poskytly více než 120 kg výborného medu. Pravdou je, že u svých holek trávím hodně svého volného času, ale to mi nevadí, protože mi dělají radost a rád o ně pečuji.

Před nedávnem jsem pořídil kousek od domova lesní mýtinu, kam jsem včelky přestěhoval a postavil jim včelín. Je tam krásné a klidné prostředí jak pro mne, tak pro včelky. Nejenom že je v okolí smíšený les, ale také jsem začal s výsadbou různé flóry, abych okolí pro včelky ještě zpestřil. Máme tam vysázené keře, které jsou

krásné jak na oko, tak i pro včelky, což jsou například šerík, rakytník, tamaryšek, motýlí keř a šalvěj. Také jsem přispěl vysazením lip, bezů a přibližně dvaceti borovic. Samozřejmě nesmí chybět i nějaké ty ovocné stromky, aby prostředí bylo opravdu rozmanité. Vysázel jsem například třešeň, višně a moruše. Doufám, že se tahle má snaha o pěkné prostředí bude včelkám líbit. Teď jsem plný očekávání dalšího roku, kdy mé včelí království rozkvetne a nabude své krásy.“

Tolik tedy romantik a včelař po třech dramatických misích v letech 1993, 1994 a 1997 ke svému životnímu snu. V jeho další realizaci mu přejeme hodně zdarů.

Text a foto: **Jan Kux**